

‘Inspire others to do the same’

Alumnus van het Jaar 2020

Laurien Meuter

 RUTH KOOPS VAN 'T JAGT

 REYER BOXEM

ALUMNUS VAN HET JAAR

 WWW.RUG.NL/ALUMNUSVANHETJAAR

Met haar ‘holistische methode’ probeert zij arme gemeenschappen duurzaam uit de armoede te halen. **Laurien Meuter** (1976) studeerde economie in Groningen en werd bankier, maar ontdekte in Mumbai dat haar hart lag bij de allerarmste mensen. Ze richtte de stichting Tiny Miracles op en werkt vol overgave aan haar droom. De RUG verkoos haar tot Alumnus van het Jaar 2020. Meuter krijgt op 6 september haar prijs uitgereikt tijdens de Opening van het Academisch Jaar.

In alle ruimtes van het kantoor van Tiny Miracles zijn de wanden bedekt met foto's, krantenknipsels en quotes. Foto's vol kleurrijke Indiase interieurs, vrouwen met een brede glimlach, een stralende koningin Maxima tijdens een staatsbezoek in 2019, en twee generaties Indiase mannen naast elkaar. Op de deur van de wc hangt een levensgrote foto van Tisha, het inmiddels achttienjarige meisje dat als geen ander laat zien hoe je met de holistische aanpak van Tiny Miracles écht de armoedecirkel kunt doorbreken.

Drugsverslaafde straatjongens

Laurien Meuter, spijkerbroek, sweater en op sneakers, met op een van haar rood-gelakte nagels een eigenwijze smiley, wijst naar een foto met vervallen hutjes langs de kant van de weg. 'Zo zat Tisha er eerst ook bij, op de grond tussen vier stokken, een paar tentzeilen. Er was niks. Iedere dag was overleven. En nu woont ze in een appartement en droomt ze van een carrière als bankier. You can rise, als je maar de kans krijgt en het zelfvertrouwen hebt'. Meuter groeit op in Bussum, gaat na het gymnasium in Hilversum net als haar vader economie studeren in Groningen, en werkt daarna jarenlang als bankier voor ABN AMRO in Amsterdam. Als ze voor de bank een jaar in Mumbai mag werken, kiest ze ervoor de weekenden niet, zoals veel van haar collega's, in de expat club door te brengen. In plaats daarvan hurkt ze in een daklozenopvang onder de brug van het station neer naast drugsverslaafde straatjongens. Leert hen tandenpoetsen. Praat met ze. 'Ik dacht in mijn bankiertijd sowieso al vaak: er moet toch meer zijn dan dit, dat we allemaal aan het najagen zijn. Het was voor mij gewoon heel duidelijk dat jaar, je kunt in het weekend naar de expat club gaan, of je kunt daar gaan zitten, bij die jongens en meisjes. Dáár wilde ik zijn, daar werd ik blij van. Omdat zij mij écht zagen. Daar was ik los van "waar kom je vandaan, hoe is je achternaam, wat heb je gestudeerd, bij welke club zat je, waar werk je, hoeveel verdien je?"'

Poorest area Mumbai

In 2010 besluit Meuter het bestrijden van armoede gestructureerd aan te pakken, door zich op een hele community te richten. Ze googelt op 'poorest area Mumbai' en vertrekt voor drie weken naar het Red Light District. Daar, op twee stoepen van zo'n 150 meter lang proberen 800 mensen elke dag te overleven. Tussen stokken en blauwe tentzeilen, vuil, totaal uitzichtloos voor zich uitkijkend. 'In een café heb ik mijn droom toen helemaal

uitgeschreven. Deze hel, want dat was het echt, dat wordt straks een oase. Ik zag het helemaal voor me. "The City of Miracles", dat moest het worden.' Niet veel later krijgt ze de kans om haar plannen te delen met Raymond Cloosterman, de oprichter van cosmeticabedrijf Rituals. Meuter vertelt hem tot in detail hoe ze The City of Miracles voor zich ziet en hoe ze dat wil bereiken. Al na een paar minuten zegt hij: 'Ik zie het vuur in je, ik herken mezelf, ik zie mezelf weer met zeep langs de deuren gaan. Hoeveel geld heb je nodig?' In de zeven jaar die volgen ontstaat met hoofdzakelijk financiering van Rituals met vallen en opstaan de holistische methode van Meuters stichting Tiny Miracles. De methode die ervoor zorgt dat de armste gemeenschappen in en om Mumbai niet alleen uit de armoede komen, maar ook uit de armoede blijven. Langzaam verschuift de focus ook naar het creëren van werkgelegenheid. Banen waarbij mensen een fatsoenlijk salaris verdienen waarmee ze zelf uit de armoede kunnen blijven. De stichting zorgt ervoor dat grote bedrijven hun bestaande infrastructuur kunnen inzetten om bij te dragen aan meer gelijkwaardigheid en minder armoede.

Zelfredzaamheid

De mensen in de betrokken communities maken nu onder andere producten voor Rituals en het Rijksmuseum en krijgen hiervoor een goed salaris. Daarnaast zorgt de stichting ervoor dat de kinderen naar school gaan en dat er goede gezondheidszorg is. Van de zes dagen die de werknemers van Tiny Miracles betaald krijgen, volgen ze bovendien twee dagen 'awareness sessies' over verschillende thema's, van seksueel misbruik tot budgettering. Deze sessies zorgen naast bewustwording, voor kennis en vaardigheden. Zo levert Tiny Miracles een bijdrage aan de ontwikkeling en zelfredzaamheid van de gemeenschap en werkt de stichting op een duurzame manier aan de 'root causes' van armoede. En dat alles vanuit gelijkwaardigheid. Elkaar van mens tot mens zien, vertrouwen geven. Rechten én verantwoordelijkheden, omdat je daarmee mensen serieus neemt. Met een grote grijns vertelt Laurien over het jaarlijkse uitje van de vrouwen die voor Tiny Miracles werken, dat dit keer naar een Duinrell-achtig zwemparadijs ging. 'De volgende dag belde ik met Grace, degene die alles in India runt, om te vragen hoe het was: "They're just telling each other that it was the best day of their lives." Het zijn kleine stapjes, maar het zijn die kleine stappen die ze uiteindelijk op het pad van

verlichting en vrijheid brengen.' Deze aanpak leverde Tiny Miracles in 2020 een nominatie op van de *Financial Times/IFC* voor de Transformational Business Award, categorie Transformational Solutions in Education, Knowledge and Skills.

Echte verandering

Buiten, boven het IJ, breekt de zon door de donkergrijze regenwolken. Tegen het raam staat naast een oud schilderij van Mahatma Gandhi een foto van een van de straatjongens. Zo begon het ooit. Door met elkaar te leren hoe we de wereld echt gelijkwaardiger kunnen maken. Samen met mensen uit het bedrijfsleven. Daardoor kan Tiny Miracles vandaag laten zien dat je met al die kleine stapjes uiteindelijk voor grote verandering kunt zorgen. Echte verandering.

COVID-19-crisis in Mumbai

De COVID-19-crisis heeft India heel hard geraakt, ook de 3000 inwoners van de gemeenschappen in en rond Mumbai waar Tiny Miracles mee werkt. Door een harde lockdown, minder tot geen inkomen en snel stijgende voedselprijzen dreigt hongersnood. India kent geen sociaal zekerheidssysteem en de aangekondigde overheidshulp komt vaak niet terecht bij de allerarmsten. Daarom heeft Laurien Meuter met Tiny Miracles in de eerste week van april 2020 binnen een week een noodhulpplan opgezet om zoveel mogelijk geld op te halen voor voedsel- en hygiënepakketten (50 euro per familie van 5 personen, goed voor een maand). Na een maand konden ze weer werken. Daarnaast zijn 5000 mensen uit omliggende communities, die ook onderdeel worden van de aanpak van Tiny Miracles, geholpen met noodpakketten.

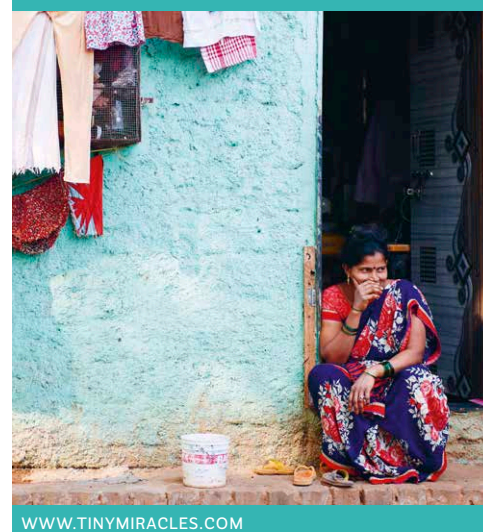

FOTO LISELORE CHEVALIER

WWW.TINYMIRACLES.COM

Meuter geeft een voorbeeld: 'Afgelopen november, het was in dezelfde week dat we een hele grote order hadden binnengekregen, werd ik gebeld. In een van de communities was iets heftigs gebeurd met een meisje, waarop haar moeder aangifte wilde doen. Toen een aantal mannen de moeder op weg naar het politiebureau in elkaar sloegen, kwamen de vrouwen van die gemeenschap in opstand. Ze hebben drie van de vijf mannen van de communityraad afgezet en zijn er zelf ingestapt. Daar is nu een beweging ontstaan dat er overal evenveel vrouwen als mannen in die raden vertegenwoordigd moeten zijn. Dat zo'n maatschappelijke structuur gaat veranderen, waardoor duizend mensen een ander leven krijgen, en dat Tiny Miracles daar een onzichtbare katalysator van is geweest... Omdat ze bij ons werken en zich met elkaar goed voelen, sterk genoeg om te zeggen "dit pikken we niet langer!"

Groot bedrijf

'Dat is echt duurzame verandering. Niet geld aan een goed doel geven omdat je je als bedrijf toch schuldig voelt over je hang naar meer voor minder, over hoe jij met de productieketen omgaat. Maar echt ergens voor gaan staan, de root causes aanpakken, op een holistische manier. Daarom vind ik het hoopgevend dat onze generatie er anders over is gaan nadenken. Dat bijvoorbeeld Dolf van den Brink, ook RUG-alumnus en nu CEO van Heineken, zegt: "Dit is business as usual". De tijd dat de Paul Polmans van deze wereld op de bühne moesten gaan staan is voorbij, wij moeten het nu gewoon doen. Je kunt echt problemen oplossen, juist als groot bedrijf! Of het mijn ambitie is om een groot bedrijf te hebben? Nee joh, ik moet er niet aan denken! Op dit moment heb ik vanuit Nederland de dagelijkse leiding, maar die wil ik binnenkort overdragen. Ik wil ons model opschalen in India, samenwerkingen met nieuwe bedrijven aangaan. Ik wil laten zien dat iedereen met zijn aankopen kan bijdragen aan een betere wereld. Als Alumnus van het Jaar hoop ik mensen te laten zien dat je met kleine stapjes echt een verschil kunt maken. Inspire others to do the same, dat is mijn missie. You're big enough to make a difference!'

WIJMENGA'S WERELD

FOTO REVER BOXEM

OPGETEKEND DOOR MARJAN BROUWERS

Zomerse inspiratiebron

Elk jaar weer kijk ik uit naar het moment waarop we bekend mogen maken wie de Alumnus van het Jaar is geworden. En ook dit jaar ben ik weer trots op onze keuze: Laurien Meuter, alumna Economie en Corporate Finance en oprichter van Tiny Miracles. Haar foto prijkt dan ook zeer terecht op de voorzijde van deze *Broerstraat 5*.

Als kind uit het Gooi, student in Groningen en bankier bij ABN Amro in Amsterdam leidde ze een zorgeloos leven totdat ze na levensveranderende ontmoetingen de switch maakte van een baan op de Zuidas naar een bestaan gericht op de Indiase sloppenwijken. Ze richtte Tiny Miracles op, en wisselt inmiddels ze haar leven in Amsterdam af met haar werk in Mumbai. Hierover vertelt ze uitgebreid in het interview in dit nummer.. Wat mij zo trof in haar verhaal, is de energie die ze uitstraalt en de manier waarop ze mensen inspireert met haar idealen en ervaringen. Laurien is het type dat de mouwen opstroopt en echt verschil maakt in het leven van de allerarmsten. Met haar werk draagt ze bij aan de bestrijding van armoede door mensen werk en educatie te geven en hun kinderen de kans te geven naar school te gaan en zich te ontwikkelen. Ze kijkt daarbij naar de hele gemeenschap.

Met haar werk draagt ze ook concreet bij aan de zeventien duurzame ontwikkelingsdoelen die de Verenigde Naties heeft opgesteld. Wij hebben het nieuwe Strategische Plan voor de RUG afgesproken dat wij zelf ook meer aandacht willen besteden aan deze doelen. We gaan interdisciplinaire schools oprichten waar we studenten confronteren met grote maatschappelijke thema's en in aanraking kunnen brengen met sociaal ondernemerschap. Zodat zij net als Laurien de wereld een beetje beter kunnen maken. Daar past de keuze van haar als Alumnus van het Jaar uitstekend bij. Naast Laurien hebben we natuurlijk meer alumni die elkaar en onze studenten kunnen inspireren met hun verhalen. Nu we inmiddels gewend zijn aan onlinebijeenkomsten, kan ik me voorstellen dat we komend jaar vaker een sessie organiseren waarbij alumni het verhaal over hun leven en werk met de RUG-gemeenschap delen. Het handige is dat ze daarvoor dan niet naar Groningen hoeven te komen, waardoor dit soort sessies veel laagdrempeliger worden. Zo kunnen we ook onze erodocenten en emeritus hoogleraren wat vaker vragen om een online gastcollege te verzorgen. Ik weet zeker dat we daar allemaal veel plezier aan kunnen beleven. Sowieso, een vrouw als Laurien is natuurlijk een fantastisch rolmodel. En ik denk dat dat voor veel meer alumni geldt.

Ondertussen is de zomervakantie aangebroken en kunnen we na dit coronajaar wel wat inspiratie gebruiken. Ik wens jullie dan ook allemaal een mooie zomer toe.

Cisca Wijmenga
rector magnificus